

Marja Jochemus en Hans Romijn huren sinds juni van dit jaar een appartement in het departement Aude in de regio Occitanie. Ze zijn van plan om daar eens in de zes weken te verblijven en het appartement in het hoogseizoen te verhuren. Hoe is dat idee ontstaan?

TKZELF, MARJA JOCHEMUS, HEB VAN 1989 tot en met 1995 in de buurt van Parijs gewoond. In die tijd heb ik Frankrijk en de Fransen op een heel andere manier leren kennen dan toen ik er vakantie vierde. Ik raakte er besmet met het Frankrijk-virus. Iets waar mijn kinderen, die in die periode zes jaar doorbrachten op het internationale lyceum van Saint-Germain-en-Laye, ook last van hadden. Toen ik in 1995 terug moest naar Nederland, beloofde ik mezelf plechtig dat ik naar Frankrijk terug zou gaan en er een huis zou zoeken.

Jarenlange zoektocht

'In 2013 was het zover. Samen met echtgenoot Hans Romijn startte ik mijn zoektocht naar een huis in de zuidelijke regionen van Frankrijk. Die zoektocht nam enkele jaren in beslag. Zo verkenden we de Languedoc tot aan Narbonne. We verbleven in Montpellier en ontdekten een stukje achterland, de wijnvelden en het kustgebied. Montpellier is geweldig, maar we vonden er niet de hoogteverschillen waarnaar we zochten.

Daarna verkenden we de kust bij Toulon; Sanary-sur-Mer, Hyères en Bandol. Vanaf Saint-Tropez is de kust gezellig, maar ook enorm druk. Nice, daarentegen, zal altijd mijn favoriete stad blijven: de oude stad, kleine straatjes én heerlijke restaurantjes. Uiteindelijk besloten we om de kust helemaal los te laten en ons te richten op het achterland.

Eerst keken we in het gebied rond Draguignan, daarna gingen we richting de Var. Nadat we drie jaar de streek rond Bargemon, Fayence, Seillans, Montauroux en Tourrettes hadden uitgekamd, vonden we er een huis. Helaas moesten we dit juweeltje laten lopen omdat we de verkoop van ons eigen huis niet rond kregen. Ik heb me toen vastgehouden aan het idee dat er altijd een reden is waarom iets niet doorgaat. Er is vast ergens een huis dat nog beter bij ons past.'

Jaren zaaien en dan oog sten

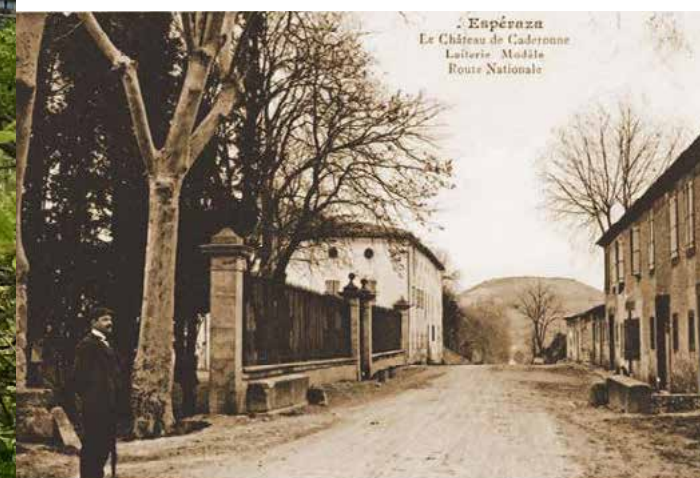
EEN EIGEN (HUUR)STEK IN ESPÉRAZA

Espéraza

Prachtig ingericht

Uitstapjes vanuit Domaine de Caderonne

Rennes-le-Château

Een prachtig middeleeuws dorpje met uitzichten ver over de vallei tot aan de Pyreneeën. Dan Brown vond hier de inspiratie voor zijn bestseller *De Da Vinci Code*.

Limoux

Hier komt de lekkere mousserende wijn van het zuiden vandaan, Blanquette de Limoux. Het carnaval van Limoux is een jaarlijks festival. Van januari tot en met maart is het dan ieder weekend feest. Het festival staat bekend om zijn afwisseling van bands en *pierrrots*.

Quillan

Heerlijke authentiek plaatsje aan de Aude, zowel monumentaal als culinair interessant. De kinderen kunnen zich hier in de zomer uitleven in het zwemmeer met speeltributen.

Espéraza

Zeer bekend van de grootste zondagse markt van de omgeving. Andere attracties: het Musée des Dinosaures en het Hoedenmuseum.

Collioure

Het stadje Collioure, parel van de Cote Vermeille, zeer geliefd bij de schilders. Een bestemming die zo van een Ansichtkaart lijkt te komen, met het koninklijk kasteel aan de zee, de haven met zijn karakteristieke bootjes en de oude stad met kleurige voorgevels en de legendarische klokkentoren met zijn roze koepel!

Op slag verliefd

‘En ja hoor, in maart 2019 las ik in *Maison en France* een kleine advertentie: “Huren tussen leuke burens” stond er, met alleen een webadres erbij. Die ene zin wekte meteen onze interesse. Toen we de website openden, waren we op slag verliefd. Een prachtig gebouw met twaalf appartementen in een groot park tot aan de rivier de Aude, aan de rand van Espéraza. Dit dorpje ligt aan de voet van de Pyreneeën en onder de rook van Limoux en Carcassonne. De vliegvelden van Toulouse, Montpellier, Perpignan, Gerona en Barcelona zijn er in de buurt. Skigebieden op een uurtje rijden. Niet ver van de prachtige kust met charmante plaatsjes als Collioure en Banyuls en geweldige steden als Perpignan, Narbonne, Toulouse, Carcassonne en, net over de Spaanse grens, Figueres en Gerona.

Behalve de locatie sprak ook iets anders mij heel erg aan: de huurformule. Wél een eigen Franse stek, maar zonder er eentje te kopen. “Genieten van een royaal park aan de rivier zonder al het werk te hoeven doen,” las ik. “Zorgeloos de deur achter je dicht trekken, wanneer je er niet bent.” En: “Met aardige mensen in de buurt, waar je wat aan hebt als het nodig is.” Ook lasen we dat het gebouw, Domaine de Caderonne, een rijke historie heeft. Napoléon III zou hier geslapen hebben. Ook zou er een ondergrondse tunnel naar het mysterieuze Rennes-le-Château, dat op de volgende heuvel ligt, te vinden zijn.’

Huren als dé oplossing

‘Huren in plaats van kopen was in onze ogen dé oplossing. Ons huis in Nederland was nog niet verkocht en we zaten niet te wachten op nóg een huis in eigendom met alle bijbehorende lasten en zorgen. Binnen een uur mailden we naar Kees en Renate van der Bas, de contactpersonen. Toen we hoorden dat onze keuze, een appartement op de bovenste etage, nog vrij was boekten we een

‘Het gebouw heeft een rijke historie. Napoleon III zou hier geslapen hebben’

vlucht. Twee weken later stonden we voor de deur van Domaine de Caderonne.

We werden er gastvrij ontvangen door Kees en Renate. Ze gaven ons een rondleiding door het pand en verstrekten ons informatie. Zo legden ze uit dat we een aantal jaren huur vooruit moesten betalen tegen een rentevergoeding. Ook vertelden ze welke onderdelen van het interieur we zelf mochten kiezen: vloer, keuken, badkamer.

De volgende avond spraken we met een echtpaar dat de Var had ingeruild voor Espéraza. Hun enthousiasme gaf ons dat extra duwtje om de Var los te laten. Drie maanden later zetten wij zonder enige aarzeling onze handtekening onder het huurcontract.’

Eten van twee mooie walletjes

Tijdens ons tweede verblijf in Espéraza, in de zomer van 2019, werden we uitgenodigd voor een picknick bij de Rotaryclub van Limoux. Een fantastische avond met ruim 250 gasten, vele Rotarians, livemuziek en wijnproeverijen. Inmiddels kennen we, naast de bewoners van Caderonne en leveranciers op de markten van Quillan en Espéraza, ook de medewerkers van enkele

restaurants en een *bar tabac* in de buurt. Bewoners maken makkelijk een praatje en zijn oprecht geïnteresseerd in waar je vandaan komt en waar je verblijft. Op het moment dat we vaker voor langere tijd komen, zullen de contacten vast intenser worden. De Fransen in deze regio staan er in ieder geval voor open.

In dit voorjaar zijn we op uitnodiging van de NVLR (Nederlandse Vereniging Languedoc-Roussillon) naar een middag geweest waar we vele landgenoten hebben mogen ontmoeten. Vanwege de afstanden is dit een heel prettige manier om samen te komen. De meesten wonen permanent in deze streek en dan is het heerlijk om je landgenoten te kunnen ontmoeten door middel van een boekenclub, lunch, muziekmiddag of anderszins.

Begin 2020 hebben we ons Nederlandse appartement verkocht. Ondanks dat ons Franse appartement op 24 juni nog niet klaar was, hebben we toen toch de verhuisdozen uitgepakt. We moesten van alles kopen en installeren omdat we op 16 juli al de eerste huurders hadden. Het is niet de bedoeling om het hele jaar in Frankrijk te komen, maar willen er wel om de zes of acht weken naartoe gaan om daar lekker even te gaan genieten. Omdat we een heerlijk huis in Nederland hebben, eten we op die manier van twee mooie walletjes. 🇫🇷

Meer info: ma-dome.nl